

Drentský koroptvář
(*Drentsche Patrijshond*)

Standard FCI č. 224/ 04.06.2003/ F

Překlad do francouzštiny: R. Triquet
Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Země původu: Nizozemí

Datum zveřejnění platného standardu: 25.03.2003

Použití: ohař (stavěč)

Klasifikace FCI:

skupina 7	ohaři (stavěči)
sekce 1.2	ohaři kontinentální dlouhosrstí
s pracovní zkouškou.	

Krátký výťah z historie: Toto plemeno vzniklo během 16. století ze psů, kteří pocházeli ze Španělska a přišli přes Francii, říkalo se jim „Spioenen“ nebo „Spaniolen“. V Nizozemí jim dali jméno „Patrijshond“, což značí „koroptvář“. Na východě země, zvláště v provincii Drente, bylo toto plemeno chováno čistokrevně, bez přikřížení jiných zahraničních plemen, jak se často dělo v jiných případech. 15. května 1943 bylo toto plemeno oficiálně uznáno Raad van Beheer op Kynologíích Gebied in Nederland. Tento záměr byl živě podporován baronem van Hardenbroek a pány van Heek a Quartero. Toto plemeno je příbuzné s „malým münsterlandským ohařem“ a s „francouzským dlouhosrstým ohařem“. Chovatelský klub tohoto plemene byl založen 5. června 1948 pod názvem „Nederlandse Vereniging de Drentsche Patrijshond“.

Celkový vzhled: je to pes vyvážené tělesné stavby, se suchým svalstvem, čistých linií. Jeho tělo prozrazuje sílu a také schopnost rychlého běhu, který je nezbytný pro loveckého psa. Jeho klínovitý čenich je o něco kratší než mozkovna. Pysky jsou dost suché, nejsou spuštěné. Jeho tělo je o něco delší, než je výška v kohoutku, má tedy obdélníkový rámec. I když ve skutečnosti srst po těle není nijak dlouhá, přesto budí dojem, že je plemeno dlouhosrsté, díky tomu, že jsou dlouhou a bohatou srstí porostlé uši, krk, spodní strana hrudníku, tvoří praporence na končetinách a ocas je chundelatý, porostlý bohatou srstí kolem dokola.

Použití/Povaha: je to ideální pes pro lov v různorodém terénu. Hledá v dosahu střelby z pušky. Udržování kontaktu s lovcem je bezpochyby jeho vrozená vlastnost. Typickým znakem mnoha psů tohoto plemene je, že při hledání je ocas v krouživém pohybu, zvláště v okamžiku, kdy se pes dostane do kontaktu s pachem zvěře. Když je u zvěře, zůstává stát a čeká na příchod lovce, pokud se opozdí, otáčí po něm hlavu, aby jej vyhledal očima. Má schopnost adaptovat se na lov všech druhů zvěře v poli i vodě (v bažinách). Navíc je to výborný přinašeč, který vyniká při dohledávce postřelené zvěře. Tyto schopnosti jsou vrozené. Vzhledem k tomu nepotřebuje dlouhý výcvik. Vzhledem k jeho jemné povaze nejsou vhodné donucovací metody při výcviku. Tento pes je věrný a inteligentní, což značí, že ve spojení s dobrou výchovou a výcvikem má schopnost stát se výborným rodinným psem stejně jako výborným pomocníkem lovce.

Hlava:

Část mozková:

Mozkovna: je poměrně široká a mírně klenutá. Středová rýha je téměř nezřetelná, přechází ve stop, který je nevýrazný. Týlní hrbol je patrný.

Stop: při pohledu zepředu i z profilu je prohnutí linie fronto-nasální pozvolné. Nadočnicové oblouky jsou výrazné.

Část obličejová:

Nos: správně utvářený nos je zbarven hnědě. Nozdry jsou široce otevřené.

Čenichová partie: má tvar komolého kuželu, je nepatrně kratší, než mozkovna, bez jakéhokoliv

prohloubení pod očima. Nosní hřbet je široký, ani klenutý, ani proláklý; velmi mírné zakřivení směrem vzhůru těsně za nosní houbou je přípustné. Klenutý nosní hřbet je považován za hrubou chybu (římský nos“).

Pysky: dost suché, přiléhající.

Čelisti/Zuby: zuby jsou silné, korektní nůžkový skus.

Líce: středně vyplněné.

Oči: dobře oddělené jedno od druhého, ani vykulené, ani vpadlé hluboko v očních důlcích; jsou uloženy tak, aby to zajišťovalo jejich správnou funkci. Jsou středně velké, oválné, z jejich výrazu je patrná inteligence loveckého psa a roztomilost. Jsou upřednostňovány oči barvy jantarové, nejsou žádoucí ani tmavé, ani příliš světlé (dravčí). Oční víčka těsně přiléhají k oční kouli.

Uši: nejsou těžké, jsou zavěšené vysoko, od úponu spadají podle hlavy, kterou rámují, aniž by tvořily záhyby. Při natažení směrem dopředu dosahují zhruba na 3 prsty od konce nosu. Úpon je široký, končí tupou špičkou. Bohatá srst, která je pokrývá, je dlouhá a je preferována mírně zvlněná, nikoli však kudrnatá; také na vnitřní straně ucha jsou dlouhé trásně srsti. Když je pes pozorný, uši se stáčejí směrem dopředu a nadzvedají se. Při pohledu z boku má ucho trojúhelníkový tvar a bohaté osrstění je především v horní polovině boltce. Uši jsou velmi pohyblivé a vyjadřují různé nálady.

Krk: je silný, středně dlouhý, spíš kratší než dlouhý; vytváří nepřerušenu linii mezi hlavou a tělem. Krk příliš dlouhý, elegantního vzhledu, kterému chybí dostatek síly, je chybou. Lalok nebo volná kůže na krku je u tohoto plemene se suchým svalstvem a čistými liniemi vadou.

Tělo:

Hřbetní linie: středně dlouhý krk tvoří s rovným hřbetem bedry harmonickou linii, která vyúsťuje v mírně skloněnou záď.

Hřbet: je rovný, středně dlouhý, ne příliš krátký; díky tomu, že oba páry končetin jsou správně zaúhlené, vypadá napnutý.

Bedra: jsou silně osvalená.

Záď: je dlouhá a široká, poněkud skloněná.

Hrudník: je hluboký, dosahuje až k lokti; při pohledu zepředu je dosti široký. Hrudní končetiny nesmí mít příliš široký postoj kvůli přehnanému vyklenutí prvních párů žeber. Příliš úzký hrudní koš, který nedosahuje úrovně loktů, je velmi hrubá chyba. Hrudní koš je dlouhý a také poslední volné páry žeber jsou dobře vyvinuté a správně klenuté.

Spodní linie: břicho je mírně vtažené.

Ocas: je nasazen dost vysoko; natažen dosahuje až k hlezennímu kloubu. První polovina je svěšená, druhá má špičku otočenou směrem vzhůru. Nikdy není nesen nad hřbetem. S výjimkou kořene je celý pokrytý bohatou srstí, která jej pokrývá kolem dokola. Na konci je srst poněkud kratší.

Končetiny:

Hrudní končetiny:

Lopatka a rámě: lopatka je dlouhá, šikmá, správně přiléhající. Ramenní kost je šikmo skloněná směrem k zádi, korektně spojená s lopatkou. Při pohledu zepředu i z boku je přední partie těla kompaktní a tvoří jeden celek.

Lokty: přiléhají k hrudnímu koši, nevytáčejí se ani dovnitř, ani ven a jejich postavení jim umožňuje volný pohyb.

Předloktí: rovné a svalnaté.

Karpus: silný a osvalený.

Metakarpus: nevybočuje ani dovnitř ani ven, je mírně šikmý.

Přední tlapy: jsou oválné nebo kulaté, se sevřenými, klenutými a silnými prsty; polštářky jsou pevné.

Pánevní končetiny: jsou dobře postavené, silné a svalnaté.

Stehna a nohy: osy pánve, stehna a bérce svírají mezi sebou správné úhly. Postoj pánevních končetin není při pohledu zezadu ani příliš úzký, ani příliš rozbíhavý; jsou absolutně rovnoběžné.

Hlezna: dosahují nízko k zemi.

Metatarsus: krátký, nevybočuje ani není vbočený.

Zadní tlapy: stejné, jako ty přední.

Pohyb: pohyb je prostorný, harmonický a vychází ze zádi; v klusu nesmí nohy ani rozhazovat, ani strouhat. V pohybu se nesmí houpat. Lokty ani hlezna nesmí vytáčet. Končetiny mají tendenci pohybovat se v jedné stopě (single tracking).

Zevnějšek:

Srst: hustá srst pokrývá celé tělo. Není kudrnatá. Ve skutečnosti není dlouhá po celém těle, ale jen na některých partiích. Na uších je srst dlouhá a je upřednostňována mírně zvlněná. Na uších, na zadních stranách předních i zadních nohou srst tvoří delší praporce. Také na spodku těla a na ocase je upřednostňována zvlněná srst. Na ocase je, s výjimkou jeho kořene dlouhá srst po celém ocase kolem dokola. Na jeho konci je srst kratší.

Zbarvení: základní barva je bílá s hnědými plotnami, stříkání se může a nebo nemusí vyskytovat. Zbarvení bělouše, kde základ tvoří směs bílých a hnědých chlupů, stejně jako plášťové zbarvení jsou méně vyhledávaná. Uši jsou hnědé, stejně jako okolí očí.

Výška:

Kohoutková výška: psi 58 – 63 cm
feny: 55 – 60 cm

Překročení o jeden či dva centimetry je přijatelné, pokud si pes zachovává správné proporce.

Chyby:

Všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Všichni psi, na kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

NB: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.